

[Gerda Møller]

selvstændighed og egen identitet. Det mener vi er nødvendigt af hensyn til såvel de unge som til erhvervslivet og samfundet. Hvis de praktiske uddannelser mister den direkte, konkrete tilknytning til erhvervslivet, går noget værdifuldt tabt. Det nære forhold imellem udbud og efterspørgsel forsvinder også og dermed en viden om, hvordan beskæftigelsesmulighederne tegner sig efter uddannelsen.

Ministeren kommer i sin slutning ind på nogle af de beslutninger, der i de sidste år er truffet her i folketinget, bl. a. bortfaldet af elevstøtten til EFG-eleverne i basisåret, og da det jo igennem pressen har forlydt, at der fra kommunistisk side i dag vil blive fremsat dagsordensforslag med henblik på en sådan elevstøtte, vil jeg gerne med det samme sige til forslagsstillerne, at vi ikke ønsker at gå ind i seriøse overvejelser herom, medmindre der kommer et udspil fra regeringen, og det har vi jo ikke set at der kommer i hvert fald på nuværende tidspunkt.

Ministerens sidste principielle spørgsmål, nemlig om vi skal stille mod at nedbryde uddannelsernes sektorvise struktur og i stedet arbejde os frem mod en større grad af fælles og indbyrdes samordnet planlægning af området, har jeg sådan set allerede svaret på. Det er ikke vor politik, det er ikke konservativ politik, men det forhindrer os naturligvis ikke i at arbejde med på at finde frem til, hvordan vi kan løse de mange problemer, der består inden for dette store uddannelsesområde.

Man kan lave nok så mange nye uddannelser, man kan lave nok så mange ændringer i de bestående, men ingen af delene vil være tilstrækkelige hverken på kort eller længere sigt. Det helt afgørende, hvis arbejdsløsheden og herunder ungdomsarbejdsløsheden skal bekæmpes, er, at regeringen holder op med at føre den tåbelige økonomiske politik, som den hidtil har ført, som forhindrer erhvervslivet i at ekspandere og dermed at skaffe flere arbejdspladser her i landet.

Hvis regeringen vil ændre den økonomiske politik, skal den få det konservative folkepartis hele og fulde tilslutning, og så tror jeg, vi vil komme et langt stykke hen ad vejen til bekæmpelse af arbejdsløsheden.

Mimi Jakobsen (CD):

Uanset at debatten i dag klart koncentrerer sig om ungdomsuddannelserne, de 16-19-åriges uddannelse, er der ingen tvivl om, at problemerne starter i folkeskolen.

Jeg vil spørge ministeren, hvorledes ministeren ser på folkeskolens 10. klasse og den fremtid, som muligvis eksisterer for 10. klasse, eller som måske ikke eksisterer; jeg er mest tilbøjelig til at tro det sidste.

Vi står i dag med nogle grupper elever i 10. klasse, der stort set kun opholder sig i 10. klasse for at finde ud af, hvad de vil, for at få tiden til at gå, fordi de ikke rigtig har mod til at springe ud i noget. Vi står med skoletrætte elever, og det er ikke en følge af den nye folkeskolelov, det har vi altid gjort, men folkeskoleloven har heller ikke afhjulpet skoletrætheden.

Spørgsmålet er, hvad vi skal gøre ved det. EFG var jo baseret på, at man gik direkte fra 9. klasse til basisåret. Gymnasiet burde være baseret på, at man gik direkte fra 9. klasse i gymnasiet, og derved ville 10. klasse blive overflødig. Skulle man tænke sig fortsat at have en 10. klasse i folkeskolen, finder vi, at man muligvis kunne gå den vej at lade de elever, der går i 10. klasse, have en række grundfag: dansk, regning, sprog, eller hvad man nu kan tænke sig, men herudover i den resterende tid beskæftiges i erhvervsarbejde under en eller anden form. Under alle omstændigheder savnes der tilbud til disse elever, som føler, det er et tidsspilde, et slaskeri, der er blevet moderne på det sidste, og som helt givet mangler en vejledning.

Ministeren har – og det glædede mig meget – i sin redegørelse sat ind på en bedre skolevejledning. Vi har set mange gode resultater på de skoler, hvor rådgivningslærere har taget dette problem op og har fulgt de elever, både inden de gik ud af skolen og efter, og jeg tror, det er den rigtige vej at gå. Det er ikke et ukendt kontor, de skal henvises til; de skal have kontakt med de lærere, de har kendt, og som kender eleverne.

Formålet med debatten har jo også været af få belyst de problemer, der vedrører tilgangen til gymnasiet, men alligevel har adskillige ordførere beskæftiget sig mere med de praktiske uddannelser. Jeg er ganske enig i, at uanset synet på gymnasiet er det her, der ligger det store problem. Problemet er, hvordan vi får skabt et alternativ til gymnasiet, som bliver højt estimeret, som bliver